

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Constantin Guțu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Guțu
împotriva Marinei Moglan, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor
copilului Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la schimbarea domiciliului copiilor minori
și încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori,
împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 10 noiembrie 2015 Constantin Guțu, reprezentat de avocatul Inna Soțchi, a
depus cerere de chemare în judecată, concretizată la 07 iulie 2017 de către Constantin
Guțu, împotriva Marinei Moglan, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția
drepturilor copilului Rîșcani, mun. Chișinău solicitând schimbarea domiciliului
copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a invocat că în anul 2004 între
Constantin Guțu și Marina Moglan a început o relație în rezultatul căreia s-au născut
copiii xxxxxx și xxxxxx. În anul 2008 a avut loc cununia religioasă, iar la 11 iunie
2011 părțile au hotărât să-și oficializeze relația la serviciul de stare civilă. Ulterior, în
anul 2012 pârâta a insistat să-și schimbe domiciliul împreună cu copiii în xxxx,
România motivând că copiii necesită un studiu și o școală corespunzătoare. Având în
vedere insistența pârâtei și pentru a asigura condițiile necesare unui trai corespunzător
familiei, reclamantul a procurat apartamentul nr. xxxxxx, mun. xxxxx.

Reclamantul a invocat că a continuat să activeze în mun. Chișinău la Universitatea
de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu", iar la fiecare sfârșit de
săptămână pleca în Iași la familia sa. În anul 2013, după ce a aflat că soția sa se află
într-o altă relație, legăturile dintre soți s-au înrăutățit, iar pârâta a înaintat o acțiune în
instanța de judecată cu privire la desfacerea căsătoriei. Astfel, la data de 14 mai 2014
Judecătoria Iași a hotărât desfacerea căsătoriei dintre reclamant și pârâtă; a stabilit
domiciliul copiilor împreună cu pârâta și a obligat reclamantul la plata pensiei de
întreținere în mărime de 400 de RON. Sentința civilă a Judecătoriei Iași a devenit
definitivă prin neatacare, producându-și efectele executorii.

Constantin Guțu a menționat că din momentul stabilirii unei noi relații, pârâta a început să neglijeze copiii, să nu le acorde atenția de altă dată, să-i lase să petreacă timpul încuiați în camerele lor și să se ocupe cu lucruri care erau interzise până atunci. Acest aspect este strâns legat și de participarea pârâtei la comiterea unor fapte în complicitate cu noul său partener, pentru care este cercetată penal, fiind pusă sub învinuire de către Direcția Națională Anticorupție din România.

Partea reclamantă a mai susținut că o perioadă îndelungată de timp copiii nu puteau să-și vadă tatăl, deoarece pârâta solicita de la reclamant achitarea anumitor sume de bani în schimbul vizitei copiilor. La data de 25 iunie 2015 reclamantul a venit în Iași la locuința mamei și a copiilor pentru a-i vizita. La momentul intrării în locuință, pârâta părăsea locuința. Copiii au relatat că pârâta a comunicat înainte de plecare că nu va reveni niciodată la domiciliu și că-i abandonează. Această atitudine le-a creat minorilor o stare de teamă și traume profunde. De atunci a luat legătura cu copiii doar prin telefon reiterând faptul că nu dorește să fie căutată.

Reclamantul a invocat că, întrucât pârâta nu s-a mai întors la copii a fost nevoit să-i ia împreună cu el în Republica Moldova și a început să exercite autoritatea părintească în locul pârâtei, să le ofere o locuință, să le poarte de grijă și să-i înscrie la o școală corespunzătoare în Republica Moldova. Ulterior, la 17 septembrie 2015 pârâta a revenit în Republica Moldova și în timpul orelor a dat buzna în clasa copiilor, amenințând și insultând profesorii și creând o situație stresantă pentru copii. Despre acest eveniment a fost anunțată poliția, iar de atunci până în prezent pârâta nu a luat legătura cu copiii. Având în vedere cele întâmplăte la 25 iunie 2015 reclamantul a fost nevoit să ia copiii în îngrijirea sa exclusivă, oferindu-le condiții optime pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială armonioasă.

Constantin Guțu a opinat că luând în considerare schimbarea situațiilor de fapt, de comportamentul și influența noii relații asupra pârâtei și respectiv schimbarea atitudinii față de copii, consideră că stabilirea domiciliului copiilor la reclamant este cel mai oportun și în interesul superior al acestora. Totodată, a considerat că pârâta trebuie să-și îndeplinească obligațiunile sale de părinte față de copiii săi, oferindu-le o educație corespunzătoare și contribuind la creșterea și întreținerea acestora.

Prin cererea de concretizare, Constantin Guțu a mai învederat că prin încheierea din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Centru mun. Chișinău (dosarul civil nr.xxxxxx) în temeiul art. 467 - 471 Cod de procedură civilă s-a hotărât de a recunoaște și de încuviința executarea pe teritoriul Republicii Moldova a sentinței civile nr.xxxxxx a Judecătorei Iași și a elibera titlu executoriu nr.xxxxxx din 06 decembrie 2016 prin care s-a recunoscut și s-a încuviințat executarea pe teritoriul Republicii Moldova a sentinței civile nr.xxxxxx din 14 mai 2014 a Judecătorei Iași, România. Conform titlului executoriu nr. xxxx, hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău a devenit definitivă la data de 16 martie 2017. Prin încheierea de primire spre executare a documentului executoriu și intentarea procedurii de executare, executorul a dispus primirea spre executare a documentul executoriu xxxxx din 06 decembrie 2016 emis de Judecătoria Centru mun. Chișinău privind încasarea de la Constantin Guțu a pensiei de întreținere pentru copii minori în cuantum de 400 lei lunar de la pronunțarea prezentei hotărâri și până la majorat, cu stabilirea locuinței minorilor cu mama lor.

Reclamantul a relatat că conform somației din data de 16 iunie 2017 eliberată de executorul judecătoresc Victor Cațer s-a adus la cunoștință că pentru data de 30 iunie 2017 ora 12:00 pe adresa de domiciliu a copiilor în prezent: str. xxxxxx este stabilită

executarea documentului executoriu și anume privind stabilirea locuinței copiilor împreună cu mama lor Marina Moglan cu adresa: România, xxxxxx, xxxxx. La data și ora stabilită pentru executarea documentului executoriu creditoarea Marina Moglan nu a fost prezentă. Totodată, pentru protejarea drepturilor copiilor, executorul judecătoresc a asigurat prezența reprezentantului Autorității Tutelare sect. Rîșcani mun. Chișinău. Prin urmare, la data de 30 iunie 2017 executorul judecătoresc la Oficiul de Executare a întocmit procesul-verbal de imposibilitate a executării titlului executoriu nr xxxxx din 06 decembrie 2016. Deci, se constată cu certitudine că pârâta timp îndelungat nici nu a încercat să viziteze copiii și nici să se ocupe de educația lor pentru instruirea școlară, care era obligată prin hotărâre judecătorească și prin lege să facă acest lucru, dar nu l-a făcut și nici nu a încercat.

Reclamantul a mai explicat că copiii în mun. Chișinău au făcut studiile la Liceul Teoretic „Lucian Blaga”. iar în prezent își fac studiile la Liceul Teoretic „Ion Creangă”. Conform certificatului eliberat la 04 octombrie 2016 și la 15 iunie 2017 de directorul liceului respectiv ambii copii s-au aflat la întreținerea tatălui, care manifestă grijă permanentă cu privire la reușita copiilor, vizita sistematic școala, întreține legături adecvate cu diriginții claselor respective, fapt prin ce se demonstrează rezultatele foarte bune ale copiilor. La fel, a accentuat reclamantul că pentru bunăstarea copiilor a procurat în apropierea liceului un apartament cu 3 (trei) camere în care fiecare copil are camera separată, pe când în Romania pârâta nu dispunea de așa condiții de trai. Faptul că copiii locuiesc cu tatăl lor și au locuința stabilă în Republica Moldova cu viză de domiciliu permanent se confirmă prin adeverința eliberată de ÎMGFL-19 mun. Chișinău la data de 14 iunie 2017.

Constantin Guțu a susținut suplimentar că conform avizului cu privire la situația copiilor nr. xxxxx din 06 iulie 2016 Comisia pentru protecția copilului din cadrul Direcției pentru protecția drepturilor copilului a sectorului Centru, în rezultatul examinării condițiilor de trai ale familiei Guțu, a ajuns la concluzia că în interesul superior al copiilor este oportună determinarea domiciliului de trai a copiilor cu tatăl lor Guțu Constantin, constatare ce a fost invocată și în anul 2016. Mai mult, copiii personal au depus plângere la Direcția municipală pentru protecția drepturilor copiilor, înregistrată cu nr. xxxxxx din 22 martie 2017, prin care au solicitat protecție pentru a nu fi trimiși să locuiască cu mama. Acest fapt se confirmă și prin răspunsul Direcției municipale pentru protecția drepturilor copilului din data de 05 aprilie 2017 în care s-a considerat oportună determinarea domiciliului copiilor minori cu tatăl Constantin Guțu. La fel, conform declarațiilor copiilor, scrise de ei personal, pe numele șefului Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru mun. Chișinău se constată cu certitudine că copiii vor să locuiască cu tata în Chișinău și nu sunt de acord de a fi transferați în Romania. Astfel se constată că și în anul 2017 Autoritatea Tutelară a fost de opinia de a schimba domiciliul copiilor minori de la mamă la tată cu stabilirea ulterioară a domiciliului copiilor minori cu tata.

Suplimentar, reclamantul a invocat că pe parcursul perioadei de 15 august 2015 și până în prezent pârâta a vizitat copiii o singură dată - la data de 16 iunie 2017, orele 21.00. Totodată, în perioada a.2016 pârâta a fost la liceu pentru a clarifica din care motive copiii au fost înmatriculați pentru studii în Republica Moldova, solicitând ca copiii să fie exmatriculați din liceu. Deci se constată cu certitudine că pe pârâtă nu o interesează nici condițiile de trai ale copiilor la domiciliul tatălui, dar o interesează modalitățile de a scoate copiii din țară pentru a-i duce în Romania și acolo să-i creeze

diferite impedimente negative de a se vedea cu copiii. Astfel se constată că între părinții copiilor nu este găsită o soluție comună în privința domiciliului copiilor minori, din care motiv necesită a fi soluționată numai pe cale judiciară.

Prin hotărârea din 27 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Guțu împotriva Marinei Moglan, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la schimbarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori.

Prin decizia din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Constantin Guțu și a fost menținută hotărârea din 27 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probele prezentate au fost apreciate complet, obiectiv și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 21 august 2019 Constantin Guțu a declarat recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs s-a menționat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, din motiv că instanța de apel la examinarea cauzei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 24 iunie 2019 (f.d. 107, vol. III) însă, date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 21 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Constantin Guțu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Constantin Guțu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Constantin Guțu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Constantin Guțu împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătoria

Ala Cobăneanu

Victor Burduh